Închisoarea îngerilor

On Decembrie 13, 2011

Pentru ca percepția oamenilor despre tine să fie corectă, ei trebuie să simtă vibrația ta lăuntrică.

O greșeală. De atât era nevoie pentru ca Vivian Ward, frumoasa damă de companie, să-l părăsească pe controversatul om de afaceri, Edward Lewis. După o scurtă ceartă, dar dureroasă, Vivian îi spune:

- N-a mai fost nimeni în viața mea care să mă facă să mă simt așa de înjosită, cum ai făcut-o tu astăzi. Dacă tot ai vrut să spui la toată lumea că sunt o parașută, de ce nu m-ai lăsat să-mi port țoalele mele? Îmi pare rău că te-am întâlnit. Îmi pare rău că am intrat în mașina ta stupidă ! Vreau banii mei. Şi vreau să dispar de aici !

După ce rosti aceste cuvinte, Vivian ieși plângând din cameră, dar fără să ia banii. Se opri în fața liftului care parcă nu mai venea. În gândul ei parcă își spunea: *"Oh, prietenul meu, iubitul meu, ești mai în vârstă, mai bogat, dar nu mai înțelept."*

Leadership: Introduci în mijlocul lumii un fel subiectiv de a avea acces la temeiurile ei ultime, potrivit experienței trăite la diferite nivele ale ființei tale?

Vivian avea senzația că pierduse jumătate din propria ființă. Vreme de câteva zile fusese legată de Lewis printr-un fir invizibil. Dar vraja se rupsese. El reușise să-i umple cu bucurie întreaga existență, acum exclusese din ea orice altceva. Totuși, slaba consolare pe care o simțea acum îi întări hotărârea. Trebuia să plece, trebuia să-și ia rămas bun de la visul ei de a-și împlini iubirea, de a-și găsi acea bogăție sufletească la care numai inimile cele mai alese râvnesc.

A traversat oceanul de durere și a ajuns pe celălalt mal. Lewis merse după ea. Tăcu o clipă străduindu-se din greu să găsească răspunsul. L-a uitat? L-a intuit? Apoi îi spuse cu acea sinceră cordialitate ce cucerește toate inimile, de parcă s-ar fi concentrat asupra aurei ei, folosindu-se de această putere ca să-i vină în întâmpinarea dorințelor ei:

- Iartă-mă. N-am vrut. Nu vreau să pleci.

Aceste cuvinte au avut darul de a o liniști dintr-o dată pe Vivian, de parcă nu mai trebuia să ducă acea povară de una singură. Era ca și cum ea i-ar fi citit gândurile, ghicind adevăratele lui sentimente.

- M-ai rănit. Să n-o mai faci.

A introduce în mijlocul lumii un fel subiectiv de a avea acces la temeiurile ei ultime, înseamnă să-ți extinzi puterea personală la nivelul instinctului de a judeca evenimentele și a faptele care lezează demnitatea altora, prin prisma propriilor neîmpliniri, temeri, resentimente sau frustrări.

Unul din temeiurile ultime al lumii este starea de bine obținută prin tranșarea conflictului dintre imaginea pe care ți-o faci în mod arbitrar despre oameni și realitatea pe care o

experimentezi in momentul în care renunți la tine, la egoism și la orice alt sentiment negativ.

Leadership: Te plasezi în fața unei schimbări de sens în viața altora, fără a fi sigur de direcția pe care trebuie să mergi tu?

După cum o singură picătură de sânge deține întregul cod genetic al unei ființe, tot astfel coeficientul tău emoțional dă continuitate tuturor celorlalte elemente constitutive ale leadershipului tău. Leadershipul este ca o operă de artă care nu poate fi completă dacă elementul constitutiv al expresiei totale lipsește, sau nu este pe deplin realizat.

Prin intermediul leadershipului îți dezvălui ceva din natura propriilor tale simțăminte. Conduci după felul în care simți, după felul în care te raportezi la oameni, după felul în care te preocupi de trăirile lor sufletești și elanuri interioare.

Leadershipul tău poate fi paradis sau o închisoare, depinde de felul cum te percep ceilalți oameni, și depinde cum îți percepi tu propria ființă. Odată ce ți-ai câștigat statutul de lider, te legi de oameni printr-un fir invizibil. Însă vraja care controlează motivația lor se rupe rapid dacă ei simt absența parțială sau totală a sentimentelor tale.

Leadership: Poți să traduci în termeni vizuali tot ceea ce ajungi să cunoști prin intermediul simțurilor și trăirilor?

Direcția în care mergi se poate distinge prin imaginea pe care o duci cu tine și care se reflectă în ceea ce accepți sau nu de la cei din jur. A cultiva o imagine înseamnă să sugerezi un model de a privi, de a percepe și de a exprima omul și lumea, înainte să trimiți un mesaj de confirmare a propriilor dorințe.

Şi, ca să parafrazez ce spunea scriitorul român, Cornel Ailincăii: *"A privi nu este doar un simplu act de înregistrare monocromă a împrejurimii și nici o uluire întreruptă în pragul revelării unui sens, ci o pătrundere într-o infinitate de tăinuiri și omisiuni care compun o poveste pe care o livrezi odată cu confirmarea propriilor temelii lăuntrice."*

Dacă vrei să te situezi pe o poziție solidă în sufletul oamenilor trebuie să-ți ierarhizezi valorile după ordinea importanței lor, dar mai întâi trebuie să intuiești, trebuie să te străduiești să găsești răspunsul privitor la ingredientul principal care se impune încorporat în temelia care îți conturează imaginea. Răspunsul tău poate să le umple oamenilor cu bucurie întreaga existență, sau poate să excludă din ea orice altceva.

Leadership: Blochezi orice cale de evadare din spațiul imperiului tău interior?

Când mă gândesc la procesul de stabilire și de îmbunătățire a relațiilor, îmi amintesc de un personaj dintr-un roman celebru care se juca cu o buburuză. O punea pe birou și clădea din cărți bariere în jurul ei. Dacă insecta găsea o cale de evadare, imediat el mișca una din cărți ca s-o blocheze.

În postura buburuzei s-a pus singur și multimiliardarul Edward Lewis, din filmul " *Pretty Woman (1990)* ". El a înălțat bariere și ziduri în propriul lui suflet, fiind insensibil față de sentimentele sale și ale celorlalți oameni. Singur s-a baricadat într-un spațiu în care nu exista nimic mai important decât propria lui persoană. Se transformase într-un prizonier prin puterea banilor care îi influențau emoționalul din el și îi dictau viața.

Leadershipul este imaginea pe construiești despre tine din actul privirii asupra lucrurilor particulare care participă la formarea realității celorlalți oameni.

Închisoarea îngerilor simbolizează tenta negativă a leadershipului tău, ce apare ca urmare a dezacordului dintre adevăratele tale sentimente și acele aspecte negative care îți diminuează substanțial credibilitatea. Este un mijloc de ispășire a pedepsei pentru încălcarea emoționalului din tine, și durează până ce îți corectezi propriile valori și orientări.

"Evadarea" lui Edward Lewis din mica închisoare pe care singur și-o construise, s-a produs atunci când a învățat să pătrundă tainele naturii umane, atunci când a ales să-și asculte glasul inimii, atunci când pentru prima oară în viața lui cineva i-a dovedit că banii nu-l făceau un model de urmat și nici de lăudat, dimpotrivă, îi umbreau toate calitățile.

În postura ta de lider trebuie să judeci și cu sufletul, nu numai cu mintea. Profită de orice oportunitate și lasă larg deschise "portițele sufletului" pentru a nu ajunge în "închisoarea îngerilor".

Vivian a servit drept model de simțire și de gândire. Ea a simțit vibrația lăuntrică a lui Edward, a perceput corect și într-un mod pozitiv adevărata lui natură, l-a iertat și s-a întors la el. Ea a constituit un îndreptar, un jucător de mare calibru în viața lui, scoțându-l din poziția de "offside" pe care el n-a luat-o niciodată în seamă.

Tu ai puterea să semnalizezi poziția de offside pe care ceilalți n-o iau în seamă?

Source: https://neculaifantanaru.com/inchisoarea-ingerilor.html